

[Forsvarsministeren]

Derfor må jeg sige, at forswarets indkøbsprocedurer er udformet sådan, at anskaffelser af materiel til forsvaret foretages på det konkurrencemæssigt mest forsvarlige prisgrundlag.

Jeg forstod af hr. Thofts bemærkninger, at hans synspunkt nærmest var, at man skulle bruge pengene til noget helt andet for dermed at sikre dansk beskæftigelse, og her er vi jo så tilbage ved det, der er kernepunktet i alle vore diskussioner om forsvaret, nemlig at hr. Thoft og jeg har fuldstændig forskellige udgangspunkter, når vi taler om dansk forsvars- og sikkerhedspolitik og dermed også om de våbenanskaffelser, der jo er nødvendige for at fastholde et tidssvarende dansk forsvar.

Thoft (SF):

Jeg skal ikke forlænge debatten så meget. Jeg skal blot til hr. Kofod-Svendsen og andre, som har kritiseret vores forslag om, at indbo, malerisamlinger og andre former for samlinger skulle indregnes i det formueskattepligtige beløb, henlede opmærksomheden på, at Norges offentlige udredninger fra 1984 om personbeskatning udmærket redegør for den norske beskatningsordning, hvor man netop i formuen indregner det, der kaldes skatteyderens rørlige og urørlige gods, såsom fast ejendom, indbo og andet løsøre, f.eks. bil, båd, campingvogn, kunstsamlinger m.v. Også livsforsikringspolicer er indregnet i den norske formueskat på samme måde som privat indbo, hvor man tager udgangspunkt i brandforsikringssummen.

Det er da nok muligt, at det er bureaukratisk, det er da også nok muligt, at det er uretfærdigt, men i så fald vil jeg spørge, hvad det er for grupper, det er uretfærdigt over for. Det er jo ikke den studerende, som arver sine forældres indbo, der kommer til at betale formueskat, sådan som en af de borgerlige ordførere antydede det. Det er folk, der i forvejen har en formue på tæt ved en million, som kommer til at betale formueskat, nemlig af den del af indboet, som ligger over formuen på 1,2-1,5 mill. kr.

Justitsministeren gjorde i sin replik opmærksom på, at SFs forslag ville forøge folks forbrugsmuligheder; dér mener jeg at justitsministeren vildleder Folketinget. Højest kan man sige, at SFs forslag i de situationer, som

justitsministeren beskriver, ikke indskrænker forbrugsmulighederne, men at forbrugsmulighederne ikke vil være spor anderledes, end de er i dag. Så når justitsministeren antyder, at SFs forslag vil udvide forbrugsmulighederne, mener jeg, at justitsministeren omgås sandheden meget letsindigt.

I øvrigt skal jeg gøre opmærksom på, at SF ikke principielt er modstander af den del af regeringspakken, som handler om afgifter af forbrugslån. Men sådan som vi har fået det gennemgået i udvalget, indeholder den del af afgiftspakken mange tilfældigheder og mange uretfærdigheder, herunder ikke mindst, at lejerens udgifter til at købe sig ind – det hedder indskudslån – i almenyttigt boligbyggeri, også kommunegaranterede indskudslån i almenyttigt byggeri, ikke holdes uden for afgiften. Lejernes udgifter til indflytning og til ombygning af deres lejligheder kan heller ikke holdes uden for afgiften; også det finder vi meget tilfældigt og meget vilkårligt og altså entydigt vendende den tunge ende nedad.

Jeg kan ikke lade være med at komme med en replik til forsvarsministeren. Ministeren siger, at det er underligt, at SF den ene dag stiller forslag om, at forsvarsbudgettet skal falde væk, og den næste dag kun foreslår en besparelse på 1 mia. kr. Jamen, kære forsvarsminister, vi skal jo starte et sted, og det er da et godt sted at starte at spare 1 mia. kr. Forsvarsbudgettet består af ca. 15 mia. kr., så 15 af denne slags små bidder, så er der ikke mere tilbage. Jeg synes egentlig slet ikke, det er så dårligt, og det går helt ind i den realistiske holdning, SF har også til forsvaret, at vi må afskaffe det skridt for skridt. Vi erkender, at vi ikke slipper af med hele dynen på én gang, men skridt for skridt, og 1 mia. kr. er nu et ganske godt skridt at starte med.

Jeg ville ønske, at den bekymring, som regeringen har for valutabalancen og betalingsbalancen, bare én gang imellem ville gøre sig gældende, når man skulle anskaffe nye våben. Men dér er der aldrig bekymring for valutabalancen, dér er der aldrig bekymring for betalingsbalancen. Når almindelige mennesker forbruger det, som er nødvendigt, så er der kæmpestore problemer med valutabalancen og betalingsbalancen. Så skal almindelige mennesker holde igen. Men våbenindkøb er der altid råd til.